

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ. Έν Άθηναις φρ. 15. — Έν δε ταίς έπαρχ. φρ. 16. — Έν τω έξωτ. φρ. 25

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΕΚΤΑΚΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΔΙΚΗ ΜΕΝΕΛΑΟΥ ΝΕΓΡΕΠΩΝΤΗ

Διατί να καταταχθῆ ἡ ἀπλουστάτη αὐτῆ περὶ ἐξυβρίσεως δίκη μεταξὺ τῶν σκανδαλωδῶν δικῶν; Διατί τόσος θόρυβος περὶ αὐτῆς, τόση συρροή περὶ αὐτὴν, τόσον πλῆθος μαρτύρων, τόση ἐπιβολὴ δικηγόρων, καὶ παρόντων καὶ ἀπόντων, τόσαι ἀναβολαὶ ἐπὶ ἀναβολῶν, τόση παράτασις ἐπὶ τέλους, ὥστε ἀρξαμένη τὴν 2 μ. μ. τοῦ Σαββάτου, ἐξακολουθήσασα ἄχρι τῆς 7 μ. μ. νὰ διασκελισθῇ τὴν Κυριακὴν καὶ τὸ πρὸ μεσημβρίας βάπτισμα τῆς Δευτέρας τοῦ χωρὶς πριγκηπάτου πρίγκηπος, διὰ νὰ συνεχισθῆ μετὰ μεσημβρίαν τῆς σήμερον; Ἦτο ἡ δημοτικότης τοῦ κατηγοροῦ ἢ ἡ ἀντιδημοτικότης τοῦ κατηγορουμένου ἢ προκαλέσασα ταῦτα πάντα; Ἦτο τὸ ὄνομα ἐνὸς ἐκ τῶν ὁμογενῶν δικαζομένου ἐπὶ δυσφημίῃσι; Ἦτο τὸ ὄνομα ἐγκρίτου ὄργανου τοῦ τύπου δυσφημισθέντος ἐπὶ δωροδοκίας;

Τὰ αἴτια ἦσαν γενικώτερα. Ἐδικάζετο ταῖς ὀλόκληρος, ἧτις ἐπέδραμεν ὡς ὀρδῆ Τούρκων, δι' οὗς ἐλέχθη, ὅτι ὅπου πατήσου δὲν βλαστάνει χλόη, μαράνασα τὸ ἀθηναϊκὸν ἔαρ, καταστρέψασα τὴν κοινωνικὴν ἰσότητα, ἐξαφανίσασα τὴν ἀμυγδαλοειδῆ ποίησιν τῆς κοινωνικῆς ἀδελφότητος, καὶ ἐγκαθιδρύσασα τὴν τεχνικὴν πορνοζωὴν, με συνθημα τὴν ἐκμετάλλευσιν, με ὄργανα τὸν πλοῦτον καὶ τὴν κακοήθειαν, με σκοπὸν τὴν εὐεξίαν ὀλίγων, ἐπὶ ζημίᾳ τῶν πολλῶν.

Ἐπρόκειτο νὰ φέρωσι τὸν πλοῦτον, νὰ ἐνθαρρύνωσι τὴν βιομηχανίαν, νὰ προστατεύσωσι τὰ δημόσια ἔργα, νὰ καλλιεργήσωσι τὰς προσόδους τῆς χώρας, νὰ δημιουργήσωσι νέας νὰ ἐξαντλήσωσι τὰ μεταλλεῖα, νὰ μᾶς μάθουν πῶς πλουτίζει ὁ κόσμος, νὰ μᾶς ἀνοίξουν ἐνὶ λόγῳ τὰ μάτια. Τί δ' ἐξετέλεσαν ἐξ ὅλων αὐτῶν τῶν ἐπαγγελιῶν, ἀπὸ τοῦ 1870, ἱστορικοῦ σημείου τῆς καθόδου

των, ἄχρι τοῦ 1882 — δωδεκαετίαν δηλαδὴ ὀλόκληρον; Μόνον τὴν τελευταίαν, καὶ αὐτὴν μετὰ τῆς μικρᾶς διαφορᾶς, ὅτι ἀντὶ νὰ μᾶς ἀνοίξουν τὰ μάτια, μᾶς τὰ ἐβγαλαν. Ἡ ἀθηναϊκὴ μαλιστα κοινωνία ἡ ἀπλώσασα τὴν χεῖρα, ὡς μικρὸν παιδίον θέλον νὰ συλλάβῃ τὴν σελήνην, πρὸς τὸ στίλβον ὄνειρον τοῦ χρυσοῦ αἰῶνος τοῦ Λαυρίου, ἠδύνατο μετ' ὀδύνης νὰ ψιθυρίσῃ τὸν στίχον τοῦ ποιητοῦ:

J'ai rêvé le bonheur, mais le rêve fut court!

Κατ' αὐτῆς λοιπὸν τῆς τάξεως τῶν χυδαίων ὀψιπλοῦτων, τῶν πλείστων ἀμφιβολωτάτου παρελθόντος καὶ ἐλαστικοῦ ὡς μαστίχης χαρακτῆρος ἐτρέφῃ ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς κοινωνίας, ἧτις βαρεῶς φέρει τοιαῦτα ἄχθη, μίσος βαρὺ, καὶ ὡς ὁ Σαῦλωκ, ὅστις ἔλεγε διὰ τὸν Ἀντώνιον τὸν ἔμπορον: « Ἄ! ἐὰν ἐπιπτε ποτε εἰς τὰς χεῖράς μου, πόσῃν τροφῇ θὰ εὗρισκε τὸ παλαιὸν μίσός μου, » ἐννοοῦσε καὶ ἐννοεῖ νὰ ἐκδικηθῇ τὴν τάξιν αὐτὴν τὴν ἀκακοπον, τὴν ἐγωϊστικὴν, τὴν φθονερὰν, τὴν ἀπληστον, τὴν χωρὶς σοφίαν καὶ χωρὶς αἰσθημα, τὴν ἐπιβουλευομένην τὸν ἐθνισμόν, τὸ σύνταγμα, τὰς ἐλευθερίας, τὴν ἰσορροπίαν τοῦ προϋπολογισμοῦ, τὰς προσόδους μας, τὴν ἀνεξαρτησίαν, τὴν ἀγνότητα τῶν ἠθῶν, τὸ ὑπερήφανον τοῦ φρονήματός, πᾶν ὅ,τι ἠθικὸν καὶ τίμιον ἐν τῷ τόπῳ αὐτῷ.

Τὸ ἐνστικτὸν αὐτὸ τῆς ἐκδικήσεως εἰς τὸν χρωματισμόν καὶ τὴν δύναμιν του ὁμοιάζει πολὺ πρὸς ἐκεῖνο τοῦ Ἰουδαίου Σαῦλωκ, ὅστις ἐπροτίμα, κατὰ τὴν συμφωνίαν του, νὰ λάβῃ μίαν λίτραν ἐκ τοῦ κρέατος τοῦ ὀφειλέτου παρὰ τρισχίλια χρυσᾶ δουκάτα. Καὶ τί ἔλεγεν εἰς δικαιολογίαν του; « Εἰς τοῦτο δὲν θέλω ἀπαντήσῃ ἄλλως, εἰμὴ πλέγων ὅτι τοιαύτη εἶναι ἡ διαθέσις μου. Σὰς φαίνεται σκαλή ἢ ἀπάντησις; Ἄν ποντικὸς ταραττῇ τὴν οἰκίαν μου καὶ μοὶ ἀρέσκῃ νὰ δώσω δεκαχίλια δουκάτα διὰ νὰ τὸν δηλητηριάσω, τί ἔχουν νὰ εἰπωσι πρὸς τοῦτο; ἢ Ἄς ἴδωμεν, εἶναι καὶ αὐτὴ καλὴ ἀπάντησις; Ἰπάρχουσιν ἄνθρωποι, οἱ ὅποιοι δὲν εὐχαριστοῦνται ἂν ἀκούουν ἄχοιρον γρυλλισμόν. Ἄλλοι, οἵτινες βλέποντες γαλῆν παρραφρονεῦσι, καὶ ἄλλοι, οἵτινες ὅταν ὁ ἄσκαυλος αὐλῆ

υπό την ρίνα αυτών, δεν δύνανται να κρατήσασιν το ού-
 πρὸς τῶν· καὶ καθὼς οὗτοι δὲν δύνανται νὰ δώσωσι δι'
 αὐτὰ λόγους ἀποχρώντας, οὕτω καὶ ἐγὼ ἄλλον λόγον δὲν
 πῦνξμαι νὰ δώσω, καὶ αὐτὸν μόνον θέλω νὰ δώσω, ὅτι
 »δηλαδὴ τρέφω κατὰ τοῦ Ἀνωτίου μίτος ἀκράδαντον,
 »ἀποστροφὴν ἀπόλυτον, ἐξ ὧ παρακλινοῦμαι ὅπως κινήσω
 κατ'αὐτοῦ δίκην δι' ἐμὲ καταστρεπτικὴν.»

Εὐτυχῶς διὰ τὴν κοινωνίαν ἢ καθ' ἐνὸς ἐκ τῆς τάξεως
 αὐτῆς, τοῦ ὀλιγώτερον ἔσως ἀκινδύνου, πῆλξεν εὐε-
 γητικῆ, κατὰ τὸ ἥμισυ τοῦλάχιστον τῆς συνεχείας τῆς.
 Ὅ εἰς οὗτος ἐξήτησε νὰ δυσφημῆσῃ ἐν ἐκ τῶν μᾶλλον
 ἀνεξαρτήτων ὀργάνων τοῦ ἐγγωρίου τύπου. Τὸ ὄργανον
 ἐκεῖνο, ὅπερ ὑπὸ τὴν ἀγνήν διευθύνει τοῦ κ. Ἀγγελουπό-
 λου, ἀκολουθεῖ ἐν τῇ πολιτικῇ τὰς εἰσηγήσεις τοῦ ἰδανι-
 κώτερου τῶν πολιτευομένων, τοῦ μεθ' ὀρισμένων ριζοσπα-
 στικῶν ἀρχῶν ἐλεγχθέντος πρώην βουλευτοῦ Καλαβρύ-
 των, καὶ ἐν ὄλῃ περιῶδῃ τῆς Βουλῆς, ἀπαρεγκλίτως σύμ-
 φωνα πρὸς αὐτὰς πολιτευθέντος, μακρὰν πάσης κερδοσκο-
 πικῆς πολιτικῆς καὶ ὄλῃν τὴν φυσικὴν αὐτοῦ ζωηρότητα
 εἰς ἀγορεύσεις καὶ νομοσχέδια σκοπὸν ἔχοντα τὴν ἐπι-
 νέαν βλάσταν ἀνάστασιν τῆς πολιτείας χρησιμοποιοῦσαντος.

Τί εἶναι ἐν ἀνεξάρτητον ὄργανον τοῦ τύπου ἐν πολιτεία
 τόσον γλυφιστὴν ὑπὸ τῆς διαφθορᾶς; Μία ἐγγύησις τὴν
 ὁποίαν μετὰ φίλτρου περιβάλλει ὁ πάσχων λαός. Τί εἶ-
 ναι μία τιμὴ δημοσιογραφικῆ ἀπρόσβλητος; Μία στήλη
 σωστικοῦ ὄνειρου ἐν μέσῳ τῶσαν ἐρειπίων ὑπάρξεων, χα-
 ρακτῆρων, τιμῶν. Τί εἶναι μία πεποθῆσις ὅτι ἐκ τῆς πη-
 γῆς ἐκεῖνης ρεῖ ἀλήθεια καὶ ἐξ ἐκεῖνης τὸ θάρρος καὶ ἐξ
 ἐκεῖνης τὸ εὐαγγέλιον τῆς ἀνορθώσεως; Ἐν κεφάλαιον
 δυνάμειος, προωρισμένον νὰ ἐνισχύσῃ κοινωνίαν λειποθυμή-
 σασαν ἐν μέσῳ τῶσης ἀσφυξίας, πολιτικῆς, πνευματικῆς,
 ἠθικῆς!

Καὶ ἔρχεσαι, κατηγορούμενε Νεγρεπόντη, ν' ἀτονήσῃς
 αὐτὴν τὴν ἐγγύησιν, νὰ καταρτίψῃς αὐτὴν τὴν στήλην,
 νὰ ἀφαιρέσῃς αὐτὴν τὴν πεποθῆσιν; Διατί; Διὰ νὰ λά-
 βῃς ἀφορμὴν νὰ ρίψῃς τὸ δηλητήριον σου καθ' ὄλου τοῦ
 τόπου καὶ νὰ ἀναφωνῆς μετ' ἐγκληματικῆς ὀδύνης, ὡς
 ὁ μάρτυς Κουμάνταρος κατέθεσε: «Τί τόπος εἶναι αὐτός,
 νὰ θέλουσιν νὰ φάνε τὸν παρὰ μου!»;

Τί κακὸν σοὶ ἔκαμιν ὁ συντάκτης τῶν Νέων Ἰδεῶν;
 Ἐξ ὄλων τῶν δημοσιογράφων, μηδὲ ἡμῶν αὐτῶν ἐξαιρου-
 μένων, εἶχε τὴν τόλμην νὰ ἐκθέσῃ τὴν ἀλήθειαν περὶ τῆς
 ρυπαρῆς ὑποθέσεως τοῦ Μακρῆ Βαλλιάνου, ρίψαντος φού-
 χτας ὀνειδισμοῦ καθ' ὄλου τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐμπορίου τῆς
 Ρωσίας. Ἐπρεπε διὰ τοῦτο νὰ χαλκευθῇ ὁ μῦθος ὅτι
 ἐξήτησε νὰ πληρωθῇ τέσσαρας χιλιάδας ὑπὸ σοῦ φράγκα
 καὶ μὴ πληρωθεῖς προεῖδῃ εἰς τὴν καταχώρισιν τῶν δη-
 μοσιευμάτων αὐτῶν. Παραδεχόμεθα πρὸς στιγμὴν τὴν
 ἀρξάμενην νὰ πλάττεται ἐν τῷ δικαστηρίῳ ὑπόθεσιν, ὅτι
 ἐγένεσο καὶ σὺ θῆμα ἀπλοϊκὸν τῆς πονηρίας τῶν ἀκινου-
 χρῶν διοσκούρων Σκόκου καὶ Χαλκιοπούλου· ἀλλ' ἔπρεπε
 νὰ ἐπιτρέψῃς εἰς τὴν συνείδησίν σου νὰ πιστεύσῃς ὅτι
 χάριν χρημάτων ἠδύνατο νὰ πωλήσῃ τὴν τιμὴν του εἰς
 τῶν ἐγκριτωτέρων καὶ εὐτολμωτέρων δημοσιογράφων καὶ
 δικηγόρων, ἀνεπιλήπτου μέχρι τοῦδε διαγωγῆς κατὰ τὴν
 κρίσιν ὄλου τοῦ κόσμου, καὶ ὄχι μόνον ἀνεπιλήπτου διαγω-
 γῆς, ἀλλὰ πλατωνικῆς ἀδυναμίας ἀποδειχθεῖς καὶ τέ-
 λειος αἰσθηματοθήρας καὶ ἐν τῷ δημοσιογραφικῷ καὶ ἐν
 τῷ δικηγορικῷ του σταδίῳ καὶ εἰς ἄλλας τοῦ βίου του

περιστάσεις, ἀρίστης οἰκογενείας καὶ ἀρίστης ὑπολήψεως
 νέος; Καὶ ἂν ἀκόμη ἐπέθεσο περὶ τούτου, ἔπρεπε νὰ ἀνα-
 στατώσῃς τὸ πλινθοστάσιον τῆς οἰκίας σου καὶ νὰ ἐξυ-
 πνήσῃς τὴν γειτονίαν μετὰ τὰς ἀγρίας σου κραυγὰς, κλέ-
 πται! κλέπται! καθ' ἣν στιγμὴν ἦσο βέβαιος ὅτι οὕτε
 δραχμὴ σοῦ ἀφῆρθη καὶ βεβαίως ἀκόμη ὅτι εὐχαρί-
 στως θὰ ἐδίδες καὶ τὰς τετρακισχιλίας καὶ πλείονας ἐπι-
 διὰ νὰ μὴ δημοσιεύσῃς τὰ τόσον πλήζαντα τὴν συγγενι-
 κὴν σου φιλοτιμίαν δημοσιεύματα τῶν «Νέων Ἰδεῶν», ὧν
 ἢ ἀλήθειαι ὑπ' ὀδενός, μέχρι τοῦδε διεπιλονεικήθη, καὶ τὰ
 ὁποῖα σὺ εἶχες τὴν ἀνακίθειαν διὰ τῶν δηλώσεων τοῦ ὑ-
 πηρέτου σου ἢ καὶ διευθυντοῦ, ὡς διετείνεσο εἰς τὸ δικα-
 στήριον—διότι εἶχες ἀνάγκην διευθυντοῦ—Χαλκιοπούλου,
 ν' ἀποκαλῆς λιβελλοῦς, ἐξέκαπτων οὕτω τὴν κοινωνίαν ὡς ὁ
 χυδαῖότερος τῶν δημοσιογράφων, ὅστις ἀντι εὐτελοῦς
 κερδαρίου δημοσιεύει ἐν πεποιθήσει ψεύδη; Καὶ δὲν δυνά-
 μεθα νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι μόνον λόγοι φιλτρῶν συγγενικοῦ σὲ
 ὤθησαν εἰς τὸ ἐγκλημα αὐτὸ τῆς ἐξεκατῆσεως τῆς κοι-
 νωνίας; εἶσαι ἔμπορος, ὡς εἶναι ἔμπορος ὁ Μακρῆ Βαλλι-
 νος. Εἶναι ἀδύνατον δὲ τοὺς συγγενικοὺς σὰς δεσμοὺς νὰ
 μὴ ἐνισχύουν ἔμπορικοὶ δεσμοί· ἀρα κερδοσκοπῶν ἐπὶ
 τῆς ἐμπορικῆς πίστεως τοῦ ἑκατομμυριούχου συγγενοῦς
 σου καὶ ἐκ συμφέροντος ἐξηπάτας τὴν κοινωνίαν.

Αὐτὰ καὶ αὐτὰ ὤθησαν προχθὲς τὸν κόσμον περιέρχον
 καὶ θερμὸν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Πλημμελειοδικείου· αὐτὰ
 καὶ αὐτὰ ἔφεραν ἐκεῖ τὴν νεολαίαν, προκατελιμμένην
 κατὰ τῆς ἐνοχῆς τῶν κατηγορουμένων· τόσον προκατε-
 λιμμένην, ὥστε νὰ μὴ δύναιτο οὕτε τοὺς συνηγόρους αὐ-
 τῶν νὰ ἀνέχηται, καὶ περὶ τοὺς δύο ἐξ αὐτῶν ἀπολαύου-
 τας καὶ ὑπολήψεως καὶ δημοτικότητος, τῆς τελευταίας
 κλονισθεῖσῃ; ἐκ βῆθρων, κατὰ τὴν τελευταίαν προχθονίαν
 συνεδρίασιν αὐτὰ καὶ αὐτὰ εἶχον ἐξαγριώσει τὸν κόσμον,
 ὥστε ἀντὶ ἐλέου καὶ εὐσπλαχνίας πρὸς τὸν εἰς θέσιν κα-
 τηγορουμένου Νεγρεπόντη, ἀνθρωπὸν ἀπολαύσαντα τιμῆς
 καὶ ὑπολήψεως, νὰ εὐφραίνεται τούναντιον ἐπὶ τῇ θέα του
 καὶ νὰ μειδιᾷ καὶ νὰ τριβῇ ἐκ χαρᾶς τὰς ζεῖρας ἀγρίας
 καὶ σχεδὸν θηριώδης· αὐτὰ καὶ αὐτὰ τὸν ἔκαμαν νὰ ἀνα-
 πνεύσῃ καὶ ν' ἀνακύψῃ ὡσανεὶ ἐκ τοῦ βαρυτέρου νυκτερινοῦ
 ἐφιάλτου, ὄχι διότι εἶχε τὴν ἐλάχιστην ὑπόνοιαν περὶ
 τοῦ ἀδαμαντίνου, ὡς ὠνομάσθη ἐν τῷ δικαστηρίῳ, χαρ-
 κτήρος τοῦ Ἀγγελουπόλου, ἀλλὰ διότι ἐνοουσε ν' ἀποτινάξῃ
 καὶ τὴν βδελυρῶν γεγονότι, ὄχι δικαίῳ, ἐπιπροσθεῖσαν
 σκιάν διὰ τὴν δυσφήμισιν αὐτῆν, ἔκαμαν ἀρα ν' ἀναπνεύ-
 σωμεν ὄλοι οἱ φίλοι του — καὶ φίλοι του ἡμεῖς σύμπασα
 ἢ κοινωνία — ὅτε οὐχὶ οἱ μάρτυρες τῆς κατηγορίας, ἀλλ'
 οἱ μάρτυρες τῆς ὑπερκαπέσεως, οἱ μάρτυρες τοῦ
 Χαλκιοπούλου καὶ τοῦ Νεγρεπόντη, διὰ τῆς ἐνόχου συγγύ-
 σεως καὶ τῶν ἐνοχωτέρων ψεύδων εἰς ἃ περιέπεσαν οἱ
 Γιαγκάκηδες καὶ οἱ Ἀρσένηδες των, ἀπέδειξαν τὴν ἀθωό-
 τητα τὴν πλήρη, τὴν ἀδιαφιλονηκίαν τοῦ Ἀγγελουπό-
 λου, ὡς διεξίωσεν ὁ ἀναγνώστης τὰ τῆς δίκης θέλει πεισθῆ,
 καὶ ἐσχημάτισαν ἀτμοσφαιρὰν πλήρη ἐθνοσιτισμοῦ ὑπὲρ
 τοῦ δυσφημηθέντος καὶ πλήρη ἐλέγχου, καταδικῆς, ἀ-
 ποστροφῆς καὶ ὀνειδούς ἐναντίον τῶν κατηγορουμένων.

ΤΑ ΤΗΣ ΔΙΚΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ

Πρόεδρος (πρόεδρος), Βουλκοπέτης, Ζηλήμων,
 Ράδος, Περθεδοῦρος.—Εἰσαγγελεὺς Δουκίτης.

ΣΥΝΗΓΟΡΟΙ ΤΩΝ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΩΝ

Πρόεδρος Χαλκίης, Κωστής, Ἀνατ. Στούπης.

ΠΟΛΙΤΙΚΩΣ ΕΝΑΓΟΝΤΟΣ

Μεπουρέτης, Ν. Στεφανίδης.

Ὁρὰ 2 1/2 μ.μ.

Ἄρα εἰσελθὼν εἰς τὸ δικαστήριον ἠσθάνθη ἀρρητον
 αἰσθημα εὐδαιμονίας διαθέτον ὄλον τὸν ὀργανισμόν μου,
 διότι μοὶ εἶπον ὅτι ἦλθεν ὁ Νεγρεπόντης, ἐνφ' ἐφοδούμην
 μήπως καὶ πάλιν σπέψῃ διὰ τῆς ἀπουσίας του, ὡς τὴν
 παρελθούσαν Πρασκεινὴν τὴν τε πρώϊαν καὶ μεσημβρίαν.
 Ἦτο ἀρὰ γε προειδοποιημένος: Ὁρᾶτος ἀνθρωπος, τέ-
 λειος τὸ εἶδος καὶ τὴν μορφήν. Τίποτε πανούργον ἐπὶ τῆς
 φυσιογνωμίας του, ἥτις, ἐὰν δὲν φέρῃ γραμμὰς πνευματι-
 κῆς ἀναπτύξεως, διαχέει ὅμως λαμπρὰν τὴν στιλβηδῶνα
 ἀνατολικῶν καλλοῦ, ἀφράτου, θερμοῦ, ἀβροῦ, νεα-
 νικωτάτου ἀκούη μεθ' ὄλα τὰ ὑπερτεσσαράκοντα ἔτη τοῦ
 κομιστοῦ του. Αἱ σπαθῶται ὄφρυς του, οἱ μεγάλοι λάμ-
 ποντες ἀπλανεῖρόλιγον ὀφθαλμοὶ του, ἡ τελεία τῆς κεφα-
 λῆς του εἰκὼν καὶ ἡ ζωηρὰ ροδόλευκος τῆς ἐπιδερμίδος φυῆ,
 συνενούμενα ὄλα αὐτὰ μετὰ τὸ μεγαλοπρεπὲς σῶμα καὶ πα-
 ράστημά του ἀποδίδουσι τόσον μεγαλοπρεπὲς περιέχον εἰς
 τόσον μικροπρεπὲς περιεχόμενον ὡς νὰ ἦτο ἐπιταγὴ τῆς
 Ἀγγλικῆς Τραπεζῆς διὰ νὰ λάβῃς ἐν σελίνοι, ἡ πολυτε-
 λέστατος πορτομῶνες περιέχων δυάρα. Εἶναι πρόωρος
 φαλακρός, θερμανθεὶς νηπιόθεν ὑπὸ ἀκατασχετοῦ φιλοδο-
 ξίας, αἰσθανόμενος ἐν ἐκαστῷ ἐκτακτῶ προσόντι, ἵνα προ-
 ταγωνιστήσῃ οὐχὶ μόνον ὡς ἀχουεμπορος, παρὰ τοῖς Τούρ-
 κοῖς, δι' ὁ ἀναντιρρήτως ἔχει μεγάλην ἱκανότητα, τοῦ πλού-
 του αὐτοῦ κατὰ πλείστον προϊόντος ἐξ ἐντίμων ἐμπορικῶν
 ἐργασιῶν καὶ οὐχὶ ἐκ χρηματιστικῶν κυβιστημάτων καὶ
 ὀμογενικῶν λαθροχειριῶν, ἀλλ' ὡς πολιτικὸς κυρίως, δυνά-
 μενος νὰ φέρῃ γενικὴν μεταρρύθμισιν ὡς ὁ ἀστρονόμος τῆς
 Εὐβοίας Μπαστίνης καὶ ὁ ἰσάξιος ἐφάμιλλός του Κερκυ-
 ρατος Δὲ Καστρος. Ἐνθυμούμεθα ὅτι εἶχόμεν συλλάβει ἀ-
 νορθόγραφον, ἀστικτὰ καὶ ἀκόμματα χειρόγραφά του με νευ-
 ρικὴν ταχύτητα καὶ παιδαριώδεις τσουναις γεγραμμένα,
 τὰ ὁποῖα ἐμελλον νὰ δημοσιευθῶσιν εἰς ἐν μακαρίᾳ τῇ λά-
 ζει ἀθηναϊκῆ ἐφημερίδα, γεννηθεῖσαν ὑπὸ λόγων χρημα-
 τιστικῶν καὶ ταφείσαν ὑπὸ τύμβον ἀχρηματιστικόν. Τὰ
 χειρόγραφα διηροῦντο εἰς τόσα ἀρθρα ὅσα καὶ τὰ ὑποურ-
 γεῖα· ὄχι· καὶ ἐν παραπάνω· διότι προσετίθει, ἂν δὲν με
 ἀπατᾷ ἡ μνήμη, καὶ ὑπουργίον τοῦ Ἐμπορίου, τοῦ ὀ-
 ποίου ὑπουργὸν ἐχειροτόνει ἐαυτὸν ἐν τῇ παραισθητοῦσῃ
 φαντασίᾳ του.

Ἐπρότεινε λοιπὸν ὡς ἀληθῆς μανιακὸς μεταρρυθ-
 μίσεις, δι' ὧν ἐμελλον νὰ καταστήσων τὰ ὄκτω, (μετὰ τὸ
 ἰδικὸν του μαζῆ) ὑπουργεῖα, ὅπως καταντᾷ ἡ Σελήνη καὶ
 ὁ Πλανήτης τῆς Γῆς ὑπὸ τὰς δημιουργοῦς χεῖρας τοῦ ἱπ-
 πότου δὲ Καστροῦ, ὅστις καθήμενος παρὰ τραπεζῆν κω-
 φνεῖται ἀποδεικνύει ὅτι ὁ Πλανήτης τῆς Γῆς εἶναι ἐπίπε-

δος, καὶ ὅτι αἱ πόλεις εἶναι κτισμέναι ἢ μίξ κατόπιν τῆς
 ἄλλης, ὅπως εἶναι οἱ δρόμοι τῶν Ἀθηνῶν, διότι ἄλλως θὰ
 γλιστροῦσαν καὶ θάπεφταν. Εὐρισκόμην εἰς προκεχωρημέ-
 νην ἐσπερινὴν ὥραν μετὰ τοῦ ἐπιδείξαντός μοι τὰ χειρό-
 γραφα τρελλοῦ φίλου μου, μεθ' οὗ εἶχον συνδειπνήσει καὶ
 ὅστις μοὶ ἔλεγεν ὅτι ὅταν ἀδειάσῃ ὄλη ἡ αἴθουσα, θὰ μοὶ
 κάμῃ μίαν surprise γλυκυτέραν τῆς εὐδαιμονίας κρέμας.
 Τί γέλοια ἦσαν ἐκεῖνα ὅταν ὄρθιοι καὶ οἱ δύο ἀλληλοῦ-
 ποστηριζόμενοι ἵνα μὴ τυχὸν πέσωμεν ἀπὸ τοῦς γέλωτας,
 ἀνεγινώσκωμεν ἐκεῖναις τῆς τρέλλαις τοῦ δὲ Καστροῦ ὁμο-
 γενούς, προσφερομένου ὡς εἰδικῶς διὰ τὴν μεταρρύθμισιν
 ὄλων τῶν ὑπουργείων. Συναπελάμβανεν ἐκεῖ ὄχι μόνον ἡ
 ἀκοή καὶ τὸ πνεῦμα ὑπὸ τὸ ἀκάνονιστον καὶ αὐτόχρη-
 μα παρὰφρονος ὕψος, ἀλλὰ καὶ ἡ ὄρασις τὴν θέαν τῶν χει-
 ρογράφων.

Πενήντα ἔσως χειρόγραφα δὲν ἐχωρίζοντο ὑπὸ τοῦ ἀθεο-
 φόβου δι' οὐδεμιᾶς τελείας, οὐδενός κόμματος, οὐδεμιᾶς
 ὑποστιγμῆς. Μὰς ἐφαίνοντο ὡς αἰ μυθολογούμεναι ἐκεῖναι
 ταινίαι τῶν πασχόντων τὸ νόσημα αὐτό, αἱ ὅσαι
 παῖδας ὄντας μὰς ἔλεγον, διὰ νὰ μὰς ἀπαγορεύσουν τὴν πο-
 λυφαγίαν, ὅτι βγαίνουν ἀπὸ τὸν πάσχοντα ἐπὶ ἡμέρας
 χωρὶς ἀρχὴν καὶ τέλος. Ὅλοι αἱ λέξεις ὡς ἀφρημέναι
 ἦσαν ἰδιορρήθως γεγραμμέναι με κεφαλαῖα γράμματα
 καὶ ἐπειτα ἠρχίζεν ὁ ἐκ τῶν ἰδεῶν γέλως, ὁ ἀτελείωτος,
 ἔως ὅτου μὰς ἐδίωξαν οἱ ὑπηρέται καὶ διὰ τὸ προκεχω-
 ρημένον τῆς ὥρας καὶ διότι ἤρχισαν νὰ καταβαίνουν ἐκ
 τῶν δωματίων των οἱ ξένοι διὰ νὰ ἰδοῦν τί τρέχει.

Ἡ μανία τοῦ Νεγρεπόντη, ὅπως ὄλων τῶν μονομανῶν
 εἶναι νὰ γράφῃ τὰ αὐτὰ πάντοτε πράγματα. Γίνεται δὲ
 δούλος τοῦ δημοσιογράφου ἐκεῖνου, ὅστις ἔχει τὸ θάρρος νὰ
 δημοσιεύῃ τὰ γραφόμενά του. Ὅλιγα εἶναι αἱ ἐφημε-
 ρίδες ἐδῶ αἱ καταρθώσασαι νὰ τὴν διαφύγῳιν· ἀλλὰ καὶ
 ὀλίγοι βέβαια καὶ οἱ δημοσιογράφοι τοὺς ὁποίους διέφυγε
 καὶ αὐτός. Ἐπὶ τέλος εἶναι καὶ ὁ μόνος θεραπευτικὸς
 τρόπος τοιούτων μονομανῶν.

Δὲν κατατρυχεῖται δὲ μόνον ὑπὸ τῆς μανίας τοῦ γρά-
 φειν ὁ ἀγαθώτατος ἀνθρωπος. Θέλει καὶ νὰ μαντεύῃ τὰ
 πολιτικά. Ἐν ἦσαι φίλος του καὶ τὸν συναντήσῃς ἡμέ-
 ραν, καθ' ἣν ἐλήφθη τηλεγράφημα ὅτι ὁ Ἀγγλος βουλευ-
 τῆς Βραδδω ἐπέτυχε καὶ πάλιν εἰς ἐπανκλήθησαν ἐκ-
 λογὴν ἐν Νόρθαμπτων εἰς ἀπόστασιν ἑκατὸν βημάτων σοῦ
 φωναζέει ὁ Νεγρεπόντης: — δὲν σ'τὰ λέγα ἐγὼ πῶς θὰ
 πετύχῃ;

Ἀπεράνθη, φέρ'εἰπεῖν, ἐξοχος ὕδραυλικός, ὅτι δυνατὸν
 νὰ συναχθῶσιν ὕδατα διὰ τὴν Ἀττικὴν ἀπὸ τῶν πέριξ
 κλιτύων ὥστε κ.τ.λ.

Ὁ Νεγρεπόντης πετιέται ἀμέσως:
 — Δὲν σὰς ἔλεγα ἐγὼ πῶς μποροῦν νὰ εὐρεθοῦν νερά;
 Εἰς τὴν μονομανίαν του αὐτὴν ὀφείλει τὴν γελωτοποιη-
 σίν του κατὰ τὸν ρωσοτουρκικὸν πόλεμον, ἀναφρανέντος
 αἰφνης, ὡς τοῦ Μπαστίνα ἀστρονόμου, πολιτικοῦ ἀνταπο-
 κριτοῦ τοῦ Γλάδστωνος, ἀπατηθέντος τοῦ εὐκλεοῦς πρωθυ-
 πουργῶ, διότι αἱ ἐπιστολαὶ καὶ τὰ ὑπομνήματα, ἃ ὑπέ-
 γραφεν ὁ προμηθευτῆς ἀχύρων καὶ σίτου εἰς τὸν τουρκι-
 κὸν στρατὸν Νεγρεπόντης, ἐγράφοντο διὰ χειρὸς δικη-
 κριμένου δημοσιογράφου, ἔχοντος κρίσιν μεγάλην, πείραν
 καὶ γνώσιν τῆς εὐρωπαϊκῆς διπλωματίας. Ἡ φιλοδοξία
 τοῦ Νεγρεπόντη δὲν εἶχεν ἱκανοποιηθῆ ὅτι κατόρθωσε νὰ
 λάβῃ ἀπάντησιν παρὰ τοῦ Γλάδστωνος, φιλοδοξία κατα-
 τρώγουσα πολλοὺς χυδαίους, ὅπως φορτόνωνται τοὺς με-
 γάλους, τὸν Γαριβάλδην, φέρ'εἰπεῖν, τὸς Ὀγκῶ, διὰ νὰ

ἀποσπάσουν ἐκ τῆς εὐγενείας των δυὸ τρεῖς λέξεις αὐτογράφους, ἔπρεπε νὰ ἐπιδειχθῆ καὶ εἰς τὸν Λαγυάρδον ὅτι εἶχεν ἀλληλογραφίαν μὲ τὸν Γλάδστων, τὸν Λαγυάρδον, τότε πρέσβυν τῆς Ἀγγλίας ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπὶ τῆς κυβερνήσεως τοῦ λόρδου Βηκονσρήλδ, τὸν Λαγυάρδον τὸν ἀδιάλλακτον ἐχθρὸν τοῦ Γλάδστωνος. Καὶ ἐξέθεσε τὸν μέγαν φιλέλληνα εἰς τὰ ὄμματά των ἐχθρῶν του καὶ τῆς διπλωματίας ὡς τυχαίου παραξίαν, διότι ἐν ταῖς πρὸς τὸν Νεγρεπόντην ἐπιστολαῖς του παρῶρα τοὺς Ἕλληνας εἰς πόλεμον καὶ ἐπανάστασιν, ἐνῶ ὁ προμηθευτὴς τῶν ἀχύρων δὲν συνεφάνει μετὰ τοῦ καθηγουμένου καὶ ἀρχηγοῦ τῆς ἀντιπολιτεύσεως τῆς πλείστης τότε Ἀγγλίας διότι εἶχε τοὺς Τούρκους προμηθεύσει σίτον καὶ ἤθελε ἑλληνικὴν εἰρήνην διὰ νὰ λάβῃ πίσω τὰ χρήματα του.

Ἐν τῷ δικαστηρίῳ τὸν βλέπω πρὶν ἀρχίσῃ ἀκόμη ἡ δίκη μὲ τινὰς πτυχὰς ἐπὶ τοῦ στίλβοντος μετώπου του μαρτυρούσας τὴν ἐσωτερικὴν του στενοχωρίαν διότι μετ' ὀλίγας στιγμὰς ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ Γλάδστωνος καὶ ὁ κατὰ φαντασίαν ἀναμορφωτὴς τῆς Ἑλλάδος πρόκειται νὰ παραστῆ ὡς κοινὸς κατηγορούμενος, τὸν βλέπω περικυκλούμενον ὑπὸ τινων δανδίδων προσποιούμενον τὸν ἀδιάφορον καὶ δῆθεν περιφρονοῦντα αὐτὰ τὰ πραγμάτια, νόμους, δικαστήρια, τύπον καὶ τὰ τοιαῦτα.

Ἀρχεταὶ ἢ συνεδρίασις.

Οἱ κατηγορούμενοι εἰς τὰς θέσεις των.

Προσέρχεται ὁ Νεγρεπόντης ἀργῶ τῷ βήματι μετὰ μεγαλοπρεπείας ἰνδιάνου παραφουσκωμένου καὶ μὲ ἐλαφρὸν ἐρύθημα ἐπὶ τῆς ὠραίας φυσιογνωμίας του.

Ἐρωτώμενος περὶ τῆς ταυτότητός του ὑπὸ τοῦ προέδρου ἀπαντᾷ μὲ φωνὴν χαϊδεμένην, χαρακτηρίζεται διὰ τοῦ ἐπαγγέλματος αὐτοῦ ἔμπορος καὶ ἐπανέρχεται εἰς τὴν θέσιν του ἀληθῆς ἀφεντάνθρωπος, ὑπερήφανος τὴν στάσιν καὶ τὴν ἐκφρασιν ἀνευ προσποιήσεως.

Τί ἀντίθεσιν ἀποτελεῖ παρ' αὐτῷ καθήμενος ὡς συγκατηγορούμενός του ὁ ἀγυράνθρωπος (homme de paille) Χαλκιόπουλος, στεγνός, στενός, ζηρός, ὠχροπράσινος μὲ ὀρθακμοὺς γαλῆς διοπτροφόρος, ὡς οἱ ἐν ταῖς γελοιογραφίαις πύθνηοι, στενοῦμενος περισσότερον ἐκ φόβου καὶ συγκολλῶν τὰ σκέλη του παρὰ τῷ ἀπεναντίας πλατύνοντι καὶ διαστελλόντι αὐτὰ ὀλίγον ἀνθαδῶς κυρίῳ του, ἐφ' ᾧ θὰ τῷ ἐγένετο παρατήρησις παρὰ τοῦ δικαστηρίου, ὡς ἐμαθόμεν, ἐὰν μὴ ὁ πρόεδρος, λίαν εὐγενῶς φερόμενος, δὲν ἤθελε νὰ ἐξασκήσῃ τὴν αὐστηρότητά του ἐκ φόβου μὴ παρερμηνευθῆ, ὅτι ἐξεπίτηδες ταπεινοὶ πλούσιον ὑπόδικον.

Ἐκφωνοῦνται οἱ κατάλογοι τῶν μαρτύρων τῆς κατηγορίας καὶ τῆς ὑπερασπίσεως καὶ ἀφοῦ ἀποχωροῦν οἱ μάρτυρες χωρὶς καὶ πράγματι νὰ ἀποχωρήσουν, ἐφ' ᾧ ἐκφράζομεν τὴν ἐκπληξίν μας πρὸς τὸν κ. πρόεδρον, προσκαλεῖται ὁ κυριώτερος μάρτυς **Θρασύβουλος Ἀγγελόπουλος Ἀθηνῆσις**, διευθυντὴς καὶ συντάκτης τῶν «**Νέων Ἰθιδῶν**», ὅστις μετὰ μεγάλης ἀπαθείας καὶ ἐλαφρῶν μόνον νύξεων ἐσωτερικῆς δυσπραγετήσεως, ὅτι ἀναγκάζεται νὰ ἀποκαλύψῃ τὴν κατ' αὐτοῦ στηθεῖσαν συκοφαντικὴν ἐνέδραν, ἐκτίθησι τὰ γενόμενα.

Ἀπουσιάζων ἐν Σύρῳ ἐπανῆλθε μετὰ μίαν ἐβδομάδα διὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν τότε κακοκαιρίαν τὴν 20 Ἰανουαρίου Τετάρτην πρωί. Ὁ ἀδελφός του, τὸν ὁποῖον εἶχεν ἀφήσει νὰ διευθύνῃ τὴν ἐφημερίδα εἶχε δημοσιεύσει διὰ-

φορὸν τι, ἐνῶ ἐβδαιοῦντο αἱ περὶ τῶν Μαρηβαλλιανικῶν διαδόσεις. Τῇ ἑσπέρᾳ ἐκείνῃ τὸν προσεκάλεσεν ὁ κ. Ἀριστείδης Οἰκονόμος ἐν τῇ οἰκίᾳ του, ἐζήτησεν ὡς χάριν νὰ μὴ δημοσιεύσῃ εἰ δυνατόν τίποτε ἄλλο, διότι ὁ Βαλλιάνος συνδέεται συγγενικῶς μετὰ τῶν κ. Μελά καὶ Νεγρεπόντη, μεθ' ὧν πάλιν συγγενεύει ὁ κ. Οἰκονόμος· ἐκείνος ἀπήντησεν ὅτι τὰ ζητήματα αὐτὰ τὰ κανονίζει ὁ ἀδελφός του, ὅστις λείπει εἰς Σύρον.

Ἐπανελθὼν ἐκ Σύρου ἀπαντᾷ ἀπὸ δὸν τὸν Χαλκιόπουλον ὅστις τῷ λέγει :

— Καλῶς ὦρισε.

— Καὶ πόθεν τὸ ξεύρεις ποῦ εἰλεπα ;

— Τὸ ξεύρω διότι πῆγα εἰς τοῦ Οἰκονόμου, νὰ τὸν παρακαλέσω νὰ μὴ γράψετε τίποτε περὶ Βαλλιάνου, ἀφοῦ εἶναι συγγενὴς του.

Ὁ κ. Ἀγγελόπουλος λίαν ὑπερηφάνως ἀπαντᾷ ὅτι τὸ ζήτημα τὸ συγγενικὸν εἶναι ὅλως ἀδιάφορον καὶ δὲν ἐννοεῖ νὰ ἐπηρεασθῆ ἀπ' αὐτό.

Τὸ ἑσπέρας παρὰ τῷ Οἰκονόμῳ ἐπανελάθεν ὁ Ἀγγελόπουλος ταῦτα. Ὅτι τὴν ἐπιούσαν δέχεται ἐν τῇ οἰκίᾳ τῆς μητρὸς του ἐπίσκεψιν τοῦ Χαλκιόπουλου, ὅτι ἐπανερχόμενος εἰς τὸ ζήτημα ἀρχίζει νὰ ὁμιλῇ περὶ εὐνοίας τῶν πλουσίων καὶ ἀν' ἔχῃ τίποτε ἀπαιτήσεις τινὰς. Ὑπονοῶν δι' ὅλων αὐτῶν ὅτι δύναται νὰ ὠφελῆθῃ χρηματικῶς ὁ Ἀγγελόπουλος ἐὰν ἀπόσχῃ ἀπὸ πάσης δημοσιεύσεως ἐναντίον τοῦ Μαρη Βαλλιάνου.

Ὁ Ἀγγελόπουλος τῷ ἀπήντησεν ὅτι :

— Δὲν εἶναι κατὰλληλον πρόσωπον πρὸς ὃ ἀποτείνεται.

Πρόεδρος. Σοῦ εἶπε περὶ χρημάτων.

Ἀγγελόπουλος. Μοὶ ὠμίλησε περὶ εὐνοίας τῶν πλουσίων, μοῦ ἔφερε παραδείγματα ἐφημερίδων, αἵτινες ὠφελήθησαν ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι ἐὰν θέλουν δύνανται νὰ μὲ βλάψουν. . .

Πρόεδρος. Καὶ ἐὰν θέλουν πάλιν νὰ σὲ ὠφελήσουν.

Ἀγγελόπουλος. Μετὰ τὸ γεγονός τοῦτο ἤρξαντο διαδιδόμενα, ὅτι ἐγὼ ἐζήτησα χρήματα· ὅτι ἐπληρώθη νὰ δημοσιεύσω, καθ' ὅτι ἂν ἤθελαν οἱ φίλοι τοῦ Βαλλιάνου νὰ μὴ δημοσιευθῶν ἔπρεπε νὰ μοῦ δώσουν ἴσα τῶν ὑποσχεθέντων μοι.

Πρόεδρος. Εἶδε κανεὶς τὸν Χαλκιόπουλον εἰς τὸ σπῆτί σου ;

Ἀγγελόπουλος. Πιστεύω νὰ τὸν εἶδε ἡ μητέρα μου, ἴσως καὶ ἡ ὑπηρέτρια· ἀλλὰ δὲν ἐννοοῦσα νὰ φέρω ἐδῶ μάρτυρα τὴν μητέρα μου.

[Ἡ συνέχεια εἰς τὸ φύλλον τῆς Τετάρτης.]

ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ ΣΕΙΡΑ ΠΛΗΡΗΣ

Ἐρανισθεῖσα ἐκ πηγῶν ἀρίστων

πρὸς χρῆσιν τῶν ἀπανταχοῦ Ἑλλήνων ὑπὸ Β. ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ.

Τὸ παρὸν βιβλίον πωλεῖται εἰς τὰ Βιβλιοπωλεῖα **Α. Νάκη** καὶ **Σ. Κουσολένου**, Ὁδὸς Αἰόλου. [Γ, 3]

ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΛΑΜΠΟΠΩΔΕΙΟΝ μετὰ με-

γαλειτέρας ποικιλίας ὄλων τῶν χειρῶν τοῦ φωτισμοῦ καὶ τὰς πλέον ἐφθηνὰς τιμὰς ἀπὸ τοῦ **Λαμποπωλείου** τοῦ κ. Τριανταφύλλου Μπάλλου ἐν τῇ Ὁδῷ Ἐρμού, ἀριθ. 242. [Α—7